

NEWSLETTER

2018.
april

DVANAEST GODINA OPSTOJNOSTI I PROGRESIVNOSTI FONDACIJE HASTOR

U subotu, 14. aprila u Velikoj sali ASA Prevent grupacije održan je mjeseci sastanak studenata stipendista. Ovomjesečni sastanak protekao je u svečanome ruhu, budući da Fondacija Hastor u mjesecu aprilu obilježava dvanaest godina od osnivanja te aktivnoga i kontinuiranoga djelovanja.

Sastanak je započeo tako što su stipendisti Fondacije Hastor, studenti Muzičke akademije u Sarajevu, izveli performans, a potom se stipendistima obratio učitelj Ramo i prisjetio se vremena kada je Fondacija tek osnovana, sada već davne 2006. godine, prvih stipendista, vizije, zadataka i ciljeva koje je postavio, zajedno s ostalim čelnim ljudima. Seid Fijuljanin, direktor Fondacije, u svome govoru se, također, osvrnuo na protekle godine, rad i djelovanje zajednice Fondacije Hastor. Na videoprezentaciji je prikazan pregled rada i djelovanja unutar Fondacije kroz protekle godine. Stipendisti su se u nestrpljenju za dobijenu riječ javljali kako bi ispričali svoju povijesnu priču i pozitivno iskustvo s Fondacijom Hastor, prisjetili su se vremena kada su postali stipendisti, kao i toga šta i koliko za njih znači činjenica da su dio najveće organizacije ovakve vrste, kako u BiH, tako i u Evropi. Godina 2014. je jedna od najznačajnijih za etabriranje Fondacije

Hastor, jer pomenute godine Fondacija dobija titulu jedinstvenog i najvećeg projekta u Evropi. Naime, upravo Fondacija Hastor izdvaja najveći dio novca (nepovratnog) za stipendiranje na evropskoj razini, a danas stipendira skoro 1900 učenika i studenata sa svih općina na području BiH. Godišnji budžet Fondacije Hastor iznosi više od 3,5 mil. KM, a do sada je na stipendiranje učenika i studenata utrošeno više od 28 mil. KM. Fondacija Hastor je priznata i podržana od strane najvećih kompanija, kako bosanskohercegovačkih, tako i svjetskih. Također, jedna je od rijetkih koja u Bosni i Hercegovini ima status partnera važnih institucija poput ambasada Njemačke, Švicarske i Sjedinjenih Američkih Država. Kako ističe Seid Fijuljanin, cilj Fondacije je prepoznati dobre učenike slabijeg materijalnog stanja i finansijski ih podržati tokom školovanja, sve do stjecanja akademske titule, ali su isto tako unutar Fondacije svjesni da je pored novčane pomoći

jednako važno i znanje koje stipendisti stječu na mjesечnim sastancima u Sarajevu, kao i znanje stečeno na radionicama, predavanjima i zasebnom volonterskom angažmanu širom cijele države. Na tim sastancima se godišnje provede i po 300.000 volonterskih sati. Zahvaljujući ideji i viziji entuzijasta Fondacije Hastor, jedan stipendista nakon što završi školovanje i stekne titulu akademskog građanina, uz podršku i pomoć Fondacije Hastor, osposobljen je da bude aktivni građanin našega društva, da djeluje i bude primjer u svojoj lokalnoj zajednici, ali i šire. Upravo jedan od ciljeva Fondacije Hastor jeste da stipendisti, pored znanja koje stječu u određenim strukama za koje se školju, steknu univerzalne i aktuelne vještine i kompetencije koje im mogu pomoći da, nakon što steknu akademsku titulu, lakše pronađu posao i mimo struke, najčešće u nekim drugim, srodnim branšama. Kako ističe stipendista Željko Simeunić, Fondacija Hastor ga već jedanaest godina podržava na putu njegova obrazovanja i upravo zahvaljujući kontinuiranoj podršci uspio je da ostvari jedan od svojih snova – da upiše Fakultet političkih nauka. Kada bude u mogućnosti, volio bi da i on bude odgovoran član društva, koji će pomoći drugima i prenosići one prave ljudske vrijednosti, kako su ga, između ostalog, u Fondaciji učili.

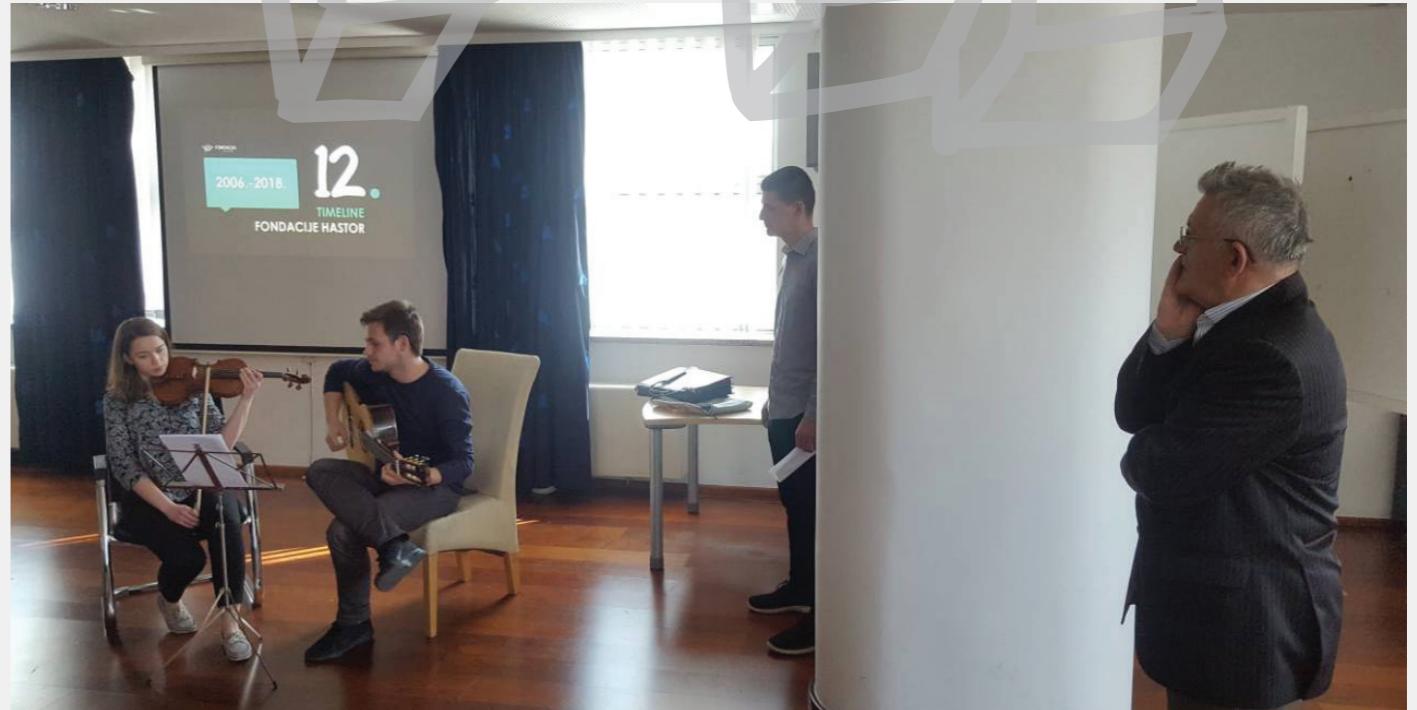
Fondacija Hastor je u proteklih dvanaest godina rada i djelovanja organizirala mnoštvo značajnih seminara, konferencija i foruma, a svoj humani angažman je iskazala 2014. godine, kada su Bosnu

i Hercegovinu zadesile velike vremenske nepogode – poplave i kao posljedica poplava klizišta zemlje. U tom periodu su volonteri Fondacije nesobično pomagali ugroženom stanovništvu. Nekoliko godina poslije, Fondaciji Hastor se dodjeljuje Nagrada za društveni utjecaj godine na Sarajevo Business Forum, ne samo za ovaj segment već za sveukupni rad i utjecaj u društvu.

Sve to, ali i mnogo toga što ovdje nije navedeno, rangiralo je Fondaciju Hastor na zavidno evropsko mjesto kada su fondacije ovakve vrste u pitanju. Mi joj želimo da u sljedećih dvanaest godina bude još veća, uspješnija i bolja. Neka na pravi put izvede nove generacije mladih i obrazovanih ljudi, akademskih građana BiH, jer oni su uistinu ogromna snaga našega bosanskohercegovačkog društva.

Razim Medinić

Sladana Milošević osnovala školu za pomoć učenicima, srednjoškolcima i studentima

Sladana Milošević studentica je četvrte godine na Odsjeku za anglistiku Univerziteta u Banjoj Luci. Stipendistkinja Fondacije Hastor je već 12 godina, a kako kazuje, upravo ju je ta prilika, koja joj se ukazala davne 2006. godine dovela do toga da postane osoba kakva jeste danas i da stečeno znanje usmjeri ka tome da pomogne drugima. Nesebična podrška Fondacije učvrstila je u Sladani vjeru u bolju budućnost, dobre ljude, u našu zemlju i ostanak u njoj. Iz svega ovoga rodila se ideja o projektu pod nazivom „Škola Studium“, projektu koji je zahvaljujući Slađaninoj odlučnosti te čvrstoj vjeri u ideju ubrzao i zaživio. Otkriva kako je priče o poslovnom neuspjehu i nemogućnosti pronašlaska posla nisu obeshrabrine. Naprotiv, Sladana odlučuje da sama stvori svoj posao i da ne čeka da joj se prilike slučajno ukažu. Škola Studium nastaje u Banjoj Luci krajem protekle godine.

Njena priča počinje ovako:

„Već na drugoj godini fakulteta sam počela držati privatne časove engleskog jezika, da bih za nepune dvije godine od 3 učenika došla do nevjerojatnih 40 učenika. Među tim učenicima je bila i jedna djevojka s istim snovima i ambicijama kao i ja - da jednog dana imamo školu u kojoj ćemo djecu, a i odrasle motivisati da rade na sebi, uče, bore se i da shvate da je obrazovanje jedini put koji ih može dovesti do konačnog cilja i uspjeha. Ta djevojka se zove Nikolina Karan i trenutno je na master studijama primjenjene matematike u Novom Sadu. Prethodno je završila

Škola Studium danas funkcioniše kao jedno malo, ali preduzetno udruženje građana, a primarni cilj ovog udruženja jest da poboljša obrazovni status naše zemlje i omogući što kvalitetnije obrazovanje članovima našega društva. Teže da pomognu svima, bez obzira na materijalni status i socijalne okolnosti

u kojima se neko nalazi. Stoga, pored kurseva koje nude po vrlo povoljnim cijenama, njihov cilj jest da svaka grupa ima barem dva socijalno ugrožena učenika koji nisu u stanju da finansiraju dodatno obrazovanje.

Program Škole Studium prati školski plan i program, kao i vannastavni program, a u ponudi imaju kurseve stranih jezika (engleski, njemački, italijanski, ruski i slovenački jezik), kurseve prirodnih nauka (matematika, fizika, hemija, osnove elektrotehnike) te kreativne kurseve kao što su škola slikanja i kurs fotografije. U školi rade i sa srednjoškolcima i studentima koji žele da poboljšaju svoje znanje, nauče neke nove stvari ili se pripreme za prijemne ispite i dobiju međunarodno priznate certifikate. Pored osnivača Škole Studium u projekat su uključeni humani ljudi koji ne razmišljaju isključivo o zaradi, već o brojnim pozitivnim stvarima koje ovaj posao donosi.

U budućnosti planiraju da uvedu i kurs programiranja te su u potrazi za predavačima, ali i finansijskim sredstvima/donacijama kako bi obezbijedili sredstva za rad kao što su laptopi, projektor, i ostala IT oprema. Trenutno su im najpotrebniji računari, projektor i stolovi.

Ukoliko je misija Škole Studium u vama pobudila interesovanje, predlažemo da posjetite web-stranicu fantastičnog dizajna koja sadrži sve informacije kao i audio-vizuelne materijale. O uspjehu i kvalitetu Škole Studium uvjerite se i na osnovu odličnih recenzija na facebook stranici škole.

Džulisa Otuzbir

Web: <https://skolastudium.com/>

Facebook page: <https://www.facebook.com/skolastudium/>

Srebreničanka Tajana Marković dobitnica nagrade na literarnom konkursu "zašto je kultura (meni) važna?"

Naša stipendistkinja Tajana Marković, maturantica Srednjoškolskog centra „Srebrenica“, početkom aprila osvojila je prvo mjesto na literarnom konkursu "Zašto je kultura (meni) važna".

Tajanin rad našao se u konkurenciji od 250 literarnih radova srednjoškolaca iz Republike Srpske na konkursu Prosvjetno-pedagoškog zavoda Republike Srpske koji je raspisan iz šest oblasti. Do sada je dobijala razne nagrade, a ovo je samo potvrda da se njen rad isplatio. Kako kazuje, pisanje za nju predstavlja jedan važan djelič ličnog ispoljavanja, a taj vid izražavanja planira da nastavi i kroz slikanje. U narednom

periodu planira da nastavi pripreme za željeni fakultet, a nastaviti će se baviti i pisanjem. Možda uskoro budemo svjedoci i Tajanine prve knjige, zašto ne?

„Fondacija Hastor mi je velika podrška, jer se do sada nisam susretala sa ljudima koji su ovako cijenili moj rad i trud. Također bih pohvalila i ljubaznost i razumijevanje svih iz Fondacije sa kojima sam do sada ostvarila kontakt“, kazala je Tajana za naš redakcijski tim.

Džulisa Otuzbir

Stipendisti iz Srebrenice podržali akciju čišćenja

Srebrenički stipendisti su, u skladu sa svojim odgovornostima i opredjeljenjima, odlučili da se organiziraju kroz volontersku inicijativu i doprinesu uređenju lokalnih izletišta Guberi Lovac. Organizaciji udruženja „Sara-Srebrenica“, kroz omladinsku inicijativu, podršku SHL-a, te aktivan doprinos stipendista Fondacije Hastor i mladih okupljenih oko udruženja „Sara-Srebrenica“, provedena je volonterska akcija u kojoj je učestvovalo 20 aktivista, uglavnom srednjoškolaca i studenata.

Sunčan dan iskorišten je tako što se na lokaciji Guber šetališta uredio park, prikupio otpad, okopale dekorativne sadnice i ruže. Međutim, volonteri se nisu tu zaustavili. S istom energijom sjajna ekipa vrijedno je nastavila i na izletištu Lovac, gdje su prikupili značajne količine plastične ambalaže i drugog otpadnog materijala.

Ovo je samo jedna u nizu inicijativa koje se provode u okviru projekta „Omladinski aktivizam u razvoju zajednice“, iza kojeg stoje mladi iz Srebrenice, podržani kroz Fondaciju SHL - Fond omladinskog

angažmana. Stipendisti Fondacije Hastor pridružili su se ovoj akciji, a u okviru svojih redovnih zadataka obavezni su da volontiraju 10 sati mjesечно, što je od izuzetnog značaja u procesima jačanja društvenog kapitala i doprinosa izgradnji zajednice.

Volontiranje proteklo je u ugodnoj atmosferi i društveno korisnom radu, što je ostavilo vidljive rezultate u zajednici. Saradnja je ostvarena sa grupom omladinaca koji stoje iza projekta „Za dobar komšiluk“, koji doprinosi aktivnom uključivanju mladih u razvoj lokalne zajednice kroz učešće u procesima donošenja odluka i pokretanje inicijativa u okviru omladinskog aktivizma.

Pozitivne reakcije medija i sugrađana nisu izostale, a srebrenički volonteri obećavaju vam nove avanture u kojima će zablistati u punom sjaju, motivisani da čine dobro.

Ahmo Mehmedović

ljubavna priča

AJLE I ENVERA

„Ljubav ne pokazujemo tako što voljenu osobu gledamo u oči, već tako što zajedno s njom gledamo u istom smjeru“

•••

Općepoznata je činjenica da je čovjekov životni put u načelu strukturiran kako od stvari koje su neposredni rezultat vlastitih odluka, tako i od mnogobrojnih „slučajnosti“ koje često ostavljaju značajne tragove na samu našu ličnost, ali i na naš život generalno. Sudbina se nerijetko poigrava sa nama pozicionirajući nas u različite životne situacije i dovodeći u naš život različite ljude. Neki od njih se u našem životu zadrže vrlo kratko, dok drugi nastavljaju koračati s nama, te ostaju dijelom našeg života zauvijek.

Upravo je Fondacija Hastor svjedok i indirektni inicijator jednog takvog sudbinskog susreta koji je zauvijek spojio životne puteve dvoje njenih bivših stipendista, Envera Fejzovića i Ajle Čalaš. Enver je kao stipendista Fondacije volontirao u Ilavači, sa grupom djece iz osnovne škole, dok je Ajlin prvi volonterski zadatak nakon upisa na fakultet bio da

volontira upravo u istom mjestu. Dakle, u različitim periodima Ajla i Enver bili su mentori istoj grupi učenika. Učitelj Ramo, kojem Ajla i Enver pripisuju ključnu ulogu autora njihove ljubavne priče, poslao je Envera na upoznavanje drinske regije. Kao dvoje starih stipendista koji su svojim zalaganjem u okviru Fondacije ostavili značajan trag, Ajla i Enver bivaju pozvani na Svečanu akademiju povodom deset godina njenog postojanja i rada. Naime, upravo tada, 16. septembra 2016. godine, intenzivno druženje i dugogodišnje prijateljstvo između ovo dvoje, danas ostvarenih mladih ljudi, prerasta u početak istinske ljubavne priče koja biva krunisana i brakom 22.marta 2018.godine. Kako ističu supružnici Fejzović, učitelj Ramo je dao posebnu dimneziju toj svečanosti, a u znak zahvalnosti njemu Ajla i Enver su na proslavi stupanja u zajednički život nosili „dresove“ Fondacije. Pogrešno bi bilo misliti da su to uobičajene majice

s njenim logom. Ti „dresovi“ simbol su ljubavi, požrtvovanosti, predanosti, poštovanja i svih ostalih esencijalnih vrijednosti koje ova Fondacija zastupa i njeguje, te već dugi niz godina uspjeva prenijeti i na svoje stipendiste. Stipendisti Fondacije, u ulozi njenih eksponenata, konzistentno žive sve ono za šta se Fondacija istinski zalaže i čemu teži, a Ajla i Enver zasigurno predstavljaju jedan su od takvih primjera. Prema njihovim riječima, suvišnim se čini govoriti o tome šta Fondacija Hastor za njih znači. Smatraju da bi pisanjem o tome samo umanjili vrijednost onoga što osjećaju. Dovoljan indikator njihove privrženosti Fondaciji jesu sva prelijepa sjećanja koja ih vežu za zajednička druženja i prijatelje koje su tu upoznali, a ističu i kako svoja putovanja po Bosni i Hercegovini uvijek upotpune druženjem sa stipendistima koje duži vremenski period nisu vidjeli.

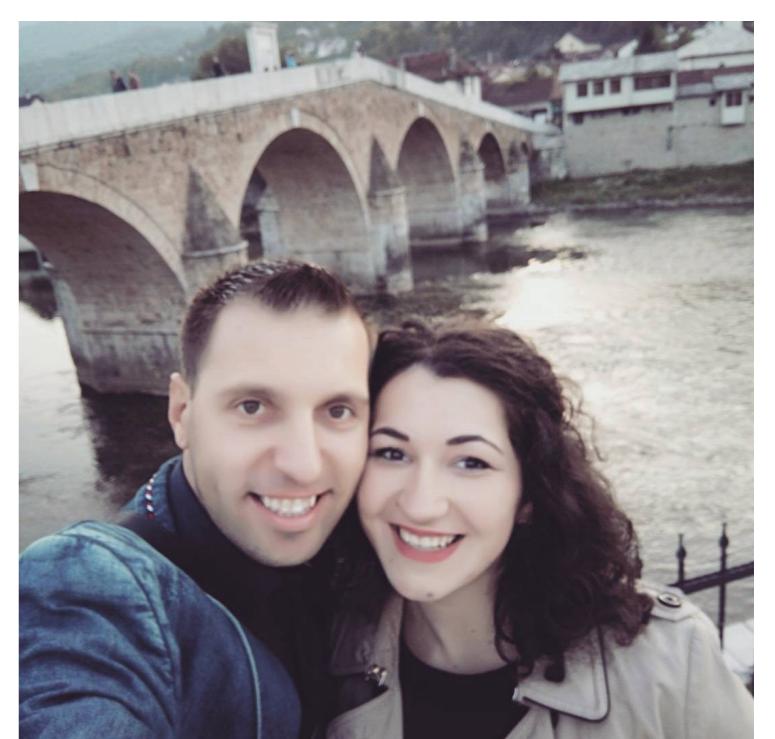
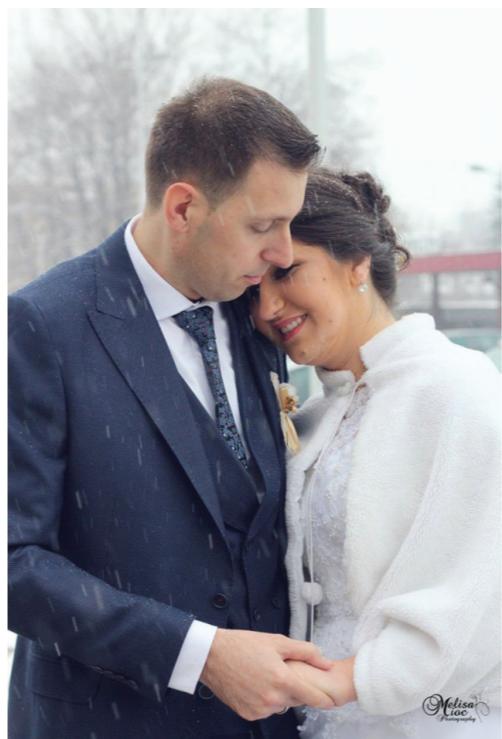
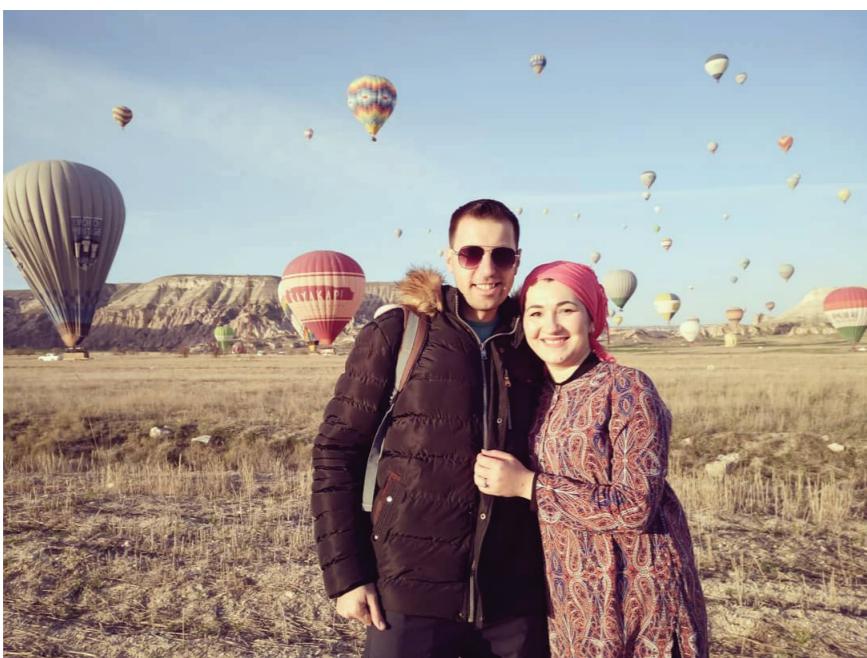
„Kada sam prvi put upoznao svoju sadašnju suprugu, u meni je svojom pojmom izazvala neka čudna osjećanja. Danas kada se osvrnem na taj trenutak mogu sa sigurnošću reći da je to bila ljubav na prvi pogled. Lijepa, vesela, vrijedna i komunikativna djevojka, zauzela je posebno mjesto u mom srcu, i danas je moja najveća podrška kao moja zakonita supruga koja će za mene biti na vrhu liste prioriteta

do kraja života.“, ističe Enver. Kako Ajla kaže, na samom početku se bojala svojih osjećanja, koja su se intenzivnim druženjem s Enverom, budila, budući da uistinu nije lahko podvući crtu između dugog i iskrenog prijateljstva i odlučiti se za vezu. Međutim, vrijeme joj je pokazalo da je time učinila ispravan potez, te na taj način donijela zasigurno jednu od najboljih odluka u svom životu. Enver i Ajla su jedno drugom i dalje najbolji i najiskreniji prijatelji, najveći oslonac i ogromna podrška i to je upravo ono što njihovu emotivnu vezu čini još posebnijom i snažnijom.

„On razumije svaki moj pogled, podržava svaki moj osmijeh, razumijemo se i bez ijedne izgovorene riječi....Nije li to dovoljno da se neko prihvati kao najvažniji saputnik koji će sa vama koračati ruku pod ruku?“, ponosno ističe Ajla.

Bračni par Enver i Ajla Fejzović, dvije mlade ostvarene ličnosti, pravi su dokaz toga da u životu nijedan susret nije slučajan. Ujedinivši životne puteve nakon dugogodišnjeg iskrenog prijateljstva, svojim primjerom pokazuju kako pravu ljubav ne pokazujemo tako što voljenu osobu gledamo u oči, već tako što zajedno s njom gledamo u istom smjeru. Slučajno i zauvijek.

Amina Vatreš

Priča o putujućim ruksacima

Za dvanaest godina svog postojanja Fondacija Hastor je za život pripremila i u svijet ispratila hiljade svojih stipendista. Svi oni sa sobom nose bar jedan djelić onoga čemu nas je ova fondacija kroz sve ove godine učila. Svi oni, sigurna sam, negdje u okrilju svoga srca čuvaju vrijednosti koje je Fondacija u svoje stipendiste nesebično usađivala. Mnogi od njih negdje u svojim studentskim sobama ili u toplini svoga doma čuvaju jednu materijalnu stvarčicu bezazlene vrijednosti, a koja nas, stipendiste i vječne volontere Fondacije povezuje i budi osjećaj nostalgije i sretnih momenata.

Ovo je priča o ruksaku Fondacije Hastor, ruksaku koji svaki stipendista dobije nakon potpisivanja svog prvog ugovora o stipendiranju. Neki ovaj ruksak dobiju prije, a neki poslije. Ali jedno je sigurno – taj crni ruksak s logom Fondacije Hastor video je više svijeta, autobuskih

stanica, aerodroma i školskih klupa nego ijedan ruksak na svijetu.

Ovaj ruksak, sašiven od strane vrijednih ruku zaposlenika Preventa ispratio je više ekskurzija, izleta, planinarenja, sastanaka i rastanaka više nego ijedan ruksak na svijetu. Kunem se.

Složit će se studenti, posebno oni koji studiraju i žive u drugom gradu, da ne postoji nijedan kofer koji može zamijeniti praktičnost i drugarstvo našeg putujećeg ruskaka. Kad poželimo porodicu i toplinu doma, ruksak Fondacije je uvijek negdje u kutku naših soba spremjan za putovanje, pa onako ozarenih lica i mislima u oblacima, a sve zbog pomisli da ćemo se uskoro konačno uputiti kući, nabacujemo ruksak Fondacije na leđa i trk na autobusku stanicu, pa prvim autobusom kući. Ljepši osjećaj ne postoji. Ko bi ikada mogao reći da jedan obični ruksak može probuditi toliko emocija?

Ruksak Fondacije Hastor najbolji je drug kada je riječ i o putovanjima izvan države. Zbog svoje udobnosti, praktičnosti, ali i sentimentalne vrijednosti, mnogi će studenti odabratati baš ovaj ruksak kao svog partnera za putovanje u svijet. U svijet s ruksakom Fondacije na leđima, a njenim vrijednostima duboko u srcima.

Džulisa Otuzbir

Milica
Đokanović,
Srebrenica

Milica Đokanović veoma je uspješna, pozitivna, agilna i topla osoba. Nakon što je završila Srednju farmaceutsku školu odličnim uspjehom, odlučuje da upiše Medicinski fakultet u Foči. Danas je studentica četvrte godine studija.

Stipendistkinjom Fondacije Hastor je postala u februaru tekuće godine. Kako kaže Milica, stipendija joj mnogo znači, posebno s finansijskoga aspekta, jer je u oktobru 2016. godine u saobraćajnoj nesreći izgubila cijelu porodicu i od tada se školuje sama. Sama činjenica da je postala dijelom zajednice Fondacije Hastor motivisala ju je i podstakla na još veći rad i trud.

U budućnosti sebe vidi kao uspješnu i humanu doktoricu neuropsihijatrije. Sebe opisuje kao upornu, istrajnju i skromnu osobu, a svoje slobodno vrijeme posvećuje treniranju kik-boksa, druženju s prijateljima i čitanju knjiga.

Njen životni moto glasi:
„I kad život izgubi smisao, ne odustajte!“

Razim Medinić

dvanaest godina

Dvanaest godina Fondacije Hastor navršava se 17. aprila 2018. godine. Tim povodom ovogodišnje aprilske druženje studenata proteklo je u sumiranju urađenog i postignutih rezultata za ovih dvanaest godina. Direktor Fondacije, gospodin Seid Fijuljanin je izložio lijepo pripremljen referat o razvoju i postignućima Fondacije Hastor. Referat je pripremio uz pomoć administratorica Fondacije Hastor Lejle Donagić, Amele Dedić i Rabije Sitnić, koje su mu pripremile i slike za pojedine događaje poredane po godinama razvoja Fondacije Hastor. Direktor Fijuljanin je upoznao studente da je 2006. godine potpisano 304 ugovora koje su pripremili: Nermina Smajić kao administratorica volonterka Fondacije Hastor, Samir Redžepović pravnik, također, volonter i učitelj Ramo. Tim ugovorima se Fondacija Hastor obavezala da će do svakog 10. u mjesecu, 12 puta godišnje isplaćivati osnovcima 100, srednjoškolcima 150, a studentima 250 konvertibilnih maraka. Iduće, 2007. i svake naredne godine taj broj stipendista povećavao se u prosjeku približno 50%, pa je tako 2017. godine potpisano 1860 ugovora. Kako je bilo studenata koji su te 2006. godine potpisali ugovor, kao i 2017. godine, imali su puno toga lijepog da kažu o Fondaciji, pa je sastanak trajao duže nego inače. Dok je direktor Fijuljanin pričao o nastanku, razvoju i postignućima Fondacije Hastor na ekranu su se pojavljivale slike koje su prikazivale te događaje, a onda bi se javljali i studenti da pojasne govor te slike jer su se prepoznali na njih. Direktor Fijuljanin priča o 2007. godini i između ostalog pominje i saradnju sa Stichting Kinderhulp organizacijom - Pomoć djeci u Bosni i Hercegovini iz Holandije, koja je omogućila djeci – preko 400 njih i preko 20 studenata stipendista Fondacije Hastor da provedu po 21 nezaboravni dan u Holandiji. Svoj govor upotpunjuje slikom na ekranu koja prikazuje sliku djece s muzičkim instrumentima na jednoj poljani.

Tada se za riječ javlja Almedina Smajlović: „Ja sam ovdje bila i ja imam ovu sliku u mom albumu. Ono je Enes Arnautović, mi smo iz istog razreda iz škole „Srednje“. Iz Srednjeg nas je odabrao i vodio učitelj Ramo i njegova žena. Bilo je i učenika iz Ilavače, njih

je pratila Emina Kulelija, vrlo draga studentica, ali je nikad više nisam vidjela.“

Direktor Fijuljanin je govorio o poplavama i klizištima 2014. godine gdje je među prvima stizala Fondacija Hastor da pomogne kako finansijski, materijalno, tako i fizičkim radom, pa je pokazao sliku autobusa u Konjević Polju ispred koga стоји veća grupa osoba obučenih u bijela zaštitna odijela.

Tada se javlja Muharem Karać i pokazuje sebe, a onda se pokazala i Nejra Bašić, kao i Rabija Sitnić i sve troje su pričali kako je bilo toga dana.

„Zeleni Jadar je bio nadošao od bujica da je sve mostove u Konjević Polju odnio“, priča Muharem. „Mi smo došli do jednog visećeg mosta koji se ljujao više od pola metra gore-dolje i skoro metar tamomo. Bilo je strašno gledati, a tek preko njega preći, ali prešli smo.“

Nejra dodaje: „A na dva mesta nije bilo daski, pa sam sva drhtala dok sam prešla!“

Rabija ispriča da nije mogla vjerovati da voda može toliko kamenje valjati: „Tri kuće u nizu koje je zahvatila bujica bile su zatrpane po više od metra kamenjem i šljunkom!“

„Ova grupa nas studenata to što vidite na ovoj slici“, veli Nejra, „mi smo za sedam sati krampom, lopatom i civarama sav taj materijal odmakli od kuća. Svi smo radili udarnički takmičеći se ko će više uraditi ne obraćajući pažnju na žuljeve i umor.“

„Taj dan nas je posjetio i gospodin Nijaz Hastor i pohvalio nas“, kaže Muharem. „On je tada rekao: 'Ovdje treba napraviti most'.“

„Uskoro je izgrađen betonski most, čvrst i postojan, spaja obale i omogućuje ljudima da se sastaju bez ikakve oznake ko i kome ga napravi“, izusti Rabija u jednom dahu.

Za riječ se javi Željko Simeunić i zauze stav predavača, tako da se obraća i direktoru Fijuljaninu, ali i studentima i kaže: „Da, to je porodica Hastor. Meni je još uvijek svježa slika u očima prvog susreta s učiteljem Ramom. Kišan, tmuran dan, raskaljan put, auto u blatu do felgi, a i po staklu i po krovu svuda zemlja što su je točkovi bacali na putu od škole u Čečavi do moje kuće. Izlazi čovjek iz auta s osmijehom na licu pružajući ruku na pozdrav svima pojedinačno, a nas fala Bogu 12 s ocem i majkom. Pomislih, neki gost, veliki prijatelj moje porodice. Kad sjede, tek se tada predstavi.“

„Ja sam učitelj Ramo, volonter Fondacije Hastor. Došao sam da u ime Fondacije dodijelim jednom od njih, pa pokaza rukom na nas desetoro djece, 'stipendiju od 100 konvertibilnih maraka svaki mjesec.' Nisam tada vjerovao, ali sam se uvjeroio za ovih 12 godina.“

Senada Podžić ustaje i kaže: „To je ta 2006. godina. Ja sam bila učenica četvrtog razreda osnovne škole u Žepi. Te godine nas je bilo svega pet đaka u školi i svi smo bili u jednoj učionici. Neko pokuca i nastavnik odobri ulazak. Mi svi gledamo u čovjeka koji prilazi nastavniku s velikim osmijehom na licu i tako se

prijateljski pozdravi s nastavnikom kao da se znaju od djetinjstva. Čovjek lijepo priča, ali ja nikako da povežem rečenice. Pominje Sarajevo, fondaciju, 100 maraka, seosku djecu. A onda se obrati nama taj melodični glas učitelja, čist govor, jasne i riječi i rečenice, kao da čita poštujuci interpunkciju. Zapamtih tada, a i danas pamtim: 'Ja sam učitelj Ramo, volonter Fondacije Hastor. Ja ču sad obići vaše roditelje i od septembra ćete vi preko pošte svaki mjesec dobijati po 100 konvertibilnih maraka, ali morate biti dobri učenici.' Ovih dana se puni 12 godina, a meni je to u sjećanju kao da je jučer bilo“, završi Senada.

Javi se još puno studenata da kažu svoje mišljenje o Fondaciji Hastor, ali je Amela moralna završiti sastanak. Pa i poslije Ameline rečenice da je sastanak završen niko ne ustaje. Vratili sjećanja kako je počelo i dokle se došlo, šta se sve postiglo, pa u tim razmišljanjima ne primjećuju vrijeme koje juri. Gledam ih i u sebi razmišljam o svakom studentu i studentici pojedinačno i svi su mi dragi. Ne daj Bože da neko od njih izgubi stipendiju prije nego diplomira.

Ramo Hastor

Lejla Ramić

u obrazovnom procesu. Vrijedi istaći da je tokom studija bila i demonstrator na Pravno-ekonomskoj katedri, te se na toj funkciji zadržala i do danas. Također, bila je potpredsjednica Evropskog udruženja studenata prava Sarajevo, asistent na ljetnoj školi Uloga medija u oružanim sukobima, te direktorka za socijalni program VIII Ex-Yu konferencije koja se održala u Sarajevu. Njenim ulogama ovdje nije kraj. Bila je i član pobjedničkog tima Pravnog fakulteta na V državnom takmičenju iz krivičnog prava, a svoje znanje je, uz formalno obrazovanje, nastojala proširiti neformalnim edukacijama, klinikama i seminarima od kojih ističe Kliniku o međunarodnim i evropskim ljudskim pravima i Kliniku o medijskom pravu.

Naša Fondacija kroz cijeli proces obrazovanja za Lejlu predstavlja značajno i nezamjenjivo mjesto.

„Nastojim iznaći prave riječi kako bih izbjegla upotrebu floskula, ali izazovno je vjerodostojno predstaviti ulogu Fondacije u životu mladog čovjeka. Stipendista sam već treću godinu. Zahvaljujući podršci Fondacije Hastor stekla sam samostalnost i odvažila se da postizem više nego ranije. Značaj Fondacije u mom životu je višestruk, a jednu ulogu bih naručito istakla, a riječ je o ulozi mentora. Iznimno zadovoljstvo mi predstavlja mogućnost volontiranja s mlađim stipendistima Fondacije Hastor, koji su divni mlađi ljudi.“

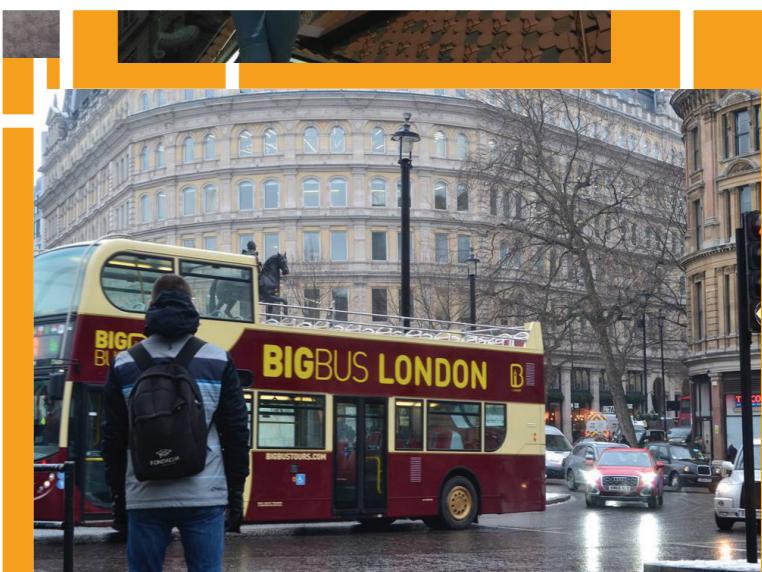
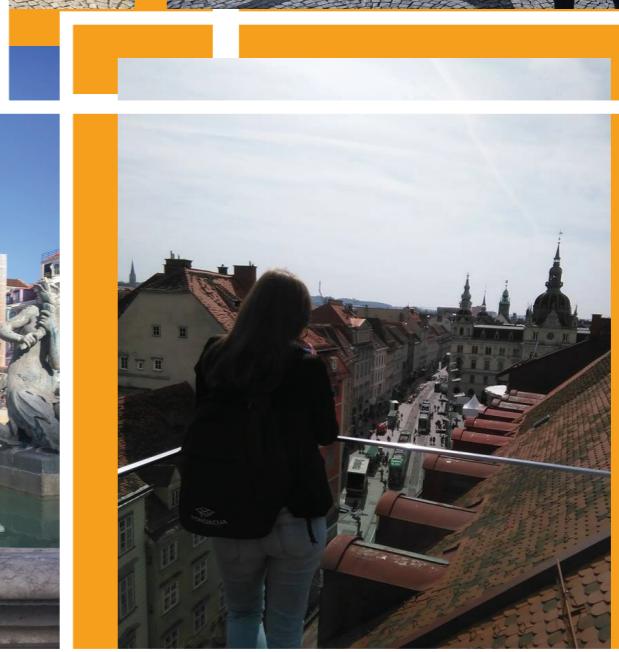
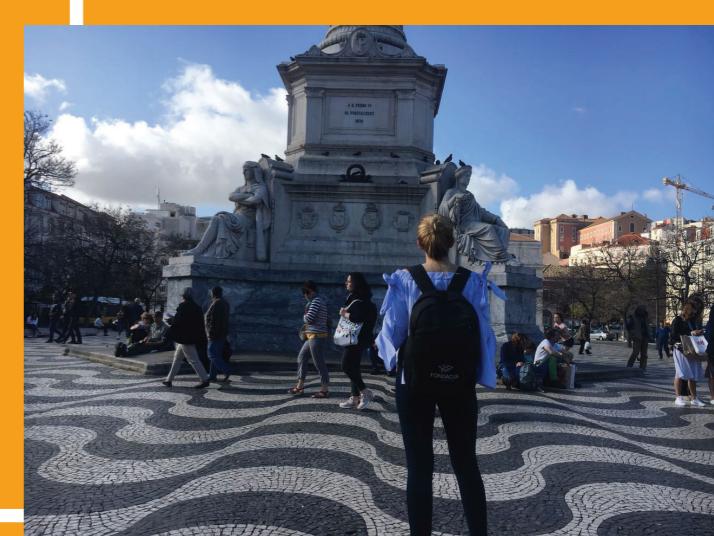
Lejla je jedan od pokazatelja da Fondacija Hastor tokom dvanaest godina postojanja uspješno izvršava svoju misiju vodeći se sloganom „Obrazovanje izbor pobjednika“. Kroz ulogu mentora pokazala se kao vrlo kreativna osoba i svojim učenicima nastoji na zanimljiv i svojstven način prenijeti znanje.

Njena zahvala nije izostala: *„Želim da se zahvalim učitelju Rami, direktoru i članovima administracije Fondacije Hastor na svim šansama i prilikama koje nama, mlađim ljudima omogućuju.“*

Međutim, Lejlin trud ne ogleda se samo kroz uspjeh

Belma Zukić

OBJEKTIV

„Putujući ruksaci“

Mehmed Mehić- London, UK
Emina Adilović- Graz, Austrija
Džulisa Otuzbir- Lisabon, Portugal

Na osnovu baze podataka utvrđeno je da su stipendisti i volonteri Fondacije Hastor u proteklom mjesecu zabilježili 15028 volonterskih sati. Kao i do sada, najveći broj volonterskih sati ostvaren je na volonterskim sastancima naših stipendista – studenata, srednjoškolaca i osnovaca na 291 volonterskoj radionici u 60 općina širom Bosne i Hercegovine. Ovoj velikoj brojci doprinosi i volonterski angažman naših studenata koji volontiraju u administraciji i redakciji Fondacije Hastor, kao i angažman stipendista koji rade na razvoju i održavanju aplikacije Fondacije Hastor i naše web stranice. Obavezna tema o kojoj su naši stipendisti diskutovali na svojim volonterskim druženjima proteklog mjeseca je „Industrije koje rastu“ (moje zanimanje sutra, kako postati privlačniji na tržištu rada). Pored obavezne teme, stipendisti su obrađivali i druge interesantne teme, a naši studenti su dio volonterskih sati odvojili kako bi pomogli mlađim stipendistima da što bolje savladaju školsko gradivo.

Neke od najzanimljivijih tema:

Radionica „Mašti na volju“

“ Debača: “Budućnost: STEM ili društvene nauke?”

TED Talk: „How to find work you love?“

Uspješno upravljanje vremenom

Bullying (vršnjačko nasilje)

4 Stereotipi i predrasude

Poznavanje saobraćajnih znakova

“Kreativna radionica - izrada kutijica za nakit „dekupaž“ tehnikom

Budućnost = naši koraci života - Svi trebamo težiti ka boljem!

Kakva osoba želim biti?

Knjiga je čovjekov najbolji prijatelj

Širenje ljubavi između ljudi različitih vjera

Kniga je čovjekov naibolji prijatelj

Širenje ljubavi između ljudi

“Kreativna radionica „Karikature“

BROJAČ VOLONTERSKIH SATI

Općine u kojima su u proteklom mjesecu održane volonterske radionice:

Nejla Dedić

Medresa Osman ef. Redžović
Visoko